

Directeur Bart

“Stuur je kind naar school!”

Directeur Bart Petit is midden in de paasvakantie present in zijn school buitengewoon onderwijs Ter Leie in Deinze. “Er is gevraagd aan de lokale overheden om opvang te organiseren. Wij vonden het als school buitengewoon onderwijs type 2 niet kunnen dat ouders hun kinderen moeten afzetten op een vreemde locatie. Dus hebben wij met het hele team besloten om in de paasvakantie die opvang zelf te verzorgen. Maar ook voor én na deze vakantie zeggen wij aan ouders: laat je kind komen!”

Bart: “Op vrijdag 13 maart heb ik overlegd met de orthopedagoge en de voorzitter van het schoolbestuur om onze werking voor te bereiden. Maandag zaten we met alle personeelsleden samen. Hoe zouden we het organiseren? We verdeelden ons team in drie groepen, die om beurt naar school komen om de kinderen op te vangen.

Aan hetzelfde zeel

In de twee klassen in het dienstverleningscentrum gingen twee leraren werken en later nog vier extra om meer ondersteuning te bieden in de leefgroepen. De andere collega's bleven op school werken. De zes collega's in het dienstverleningscentrum deden dat fulltime. We besloten om hen de volledige paasvakantie verlof te geven. De collega's op school werken ook in de paasvakantie in dat beurtsysteem verder. Toen ik dit voorstel over de vakantie deed aan het personeel kreeg ik een unaniem 'ja'. Dat vond ik zeer mooi. Ik ben daar samen met onze vakbondsafgevaardigde fier op. Iedereen trekt aan hetzelfde zeel. De samenhang heeft ook te maken met ons sterk lokaal overlegcomité. Dat draagt over naar hele groep.”

TEKST
Caroline Vanpoucke

FOTO
Guy Oosterlinck

De draagkracht is op

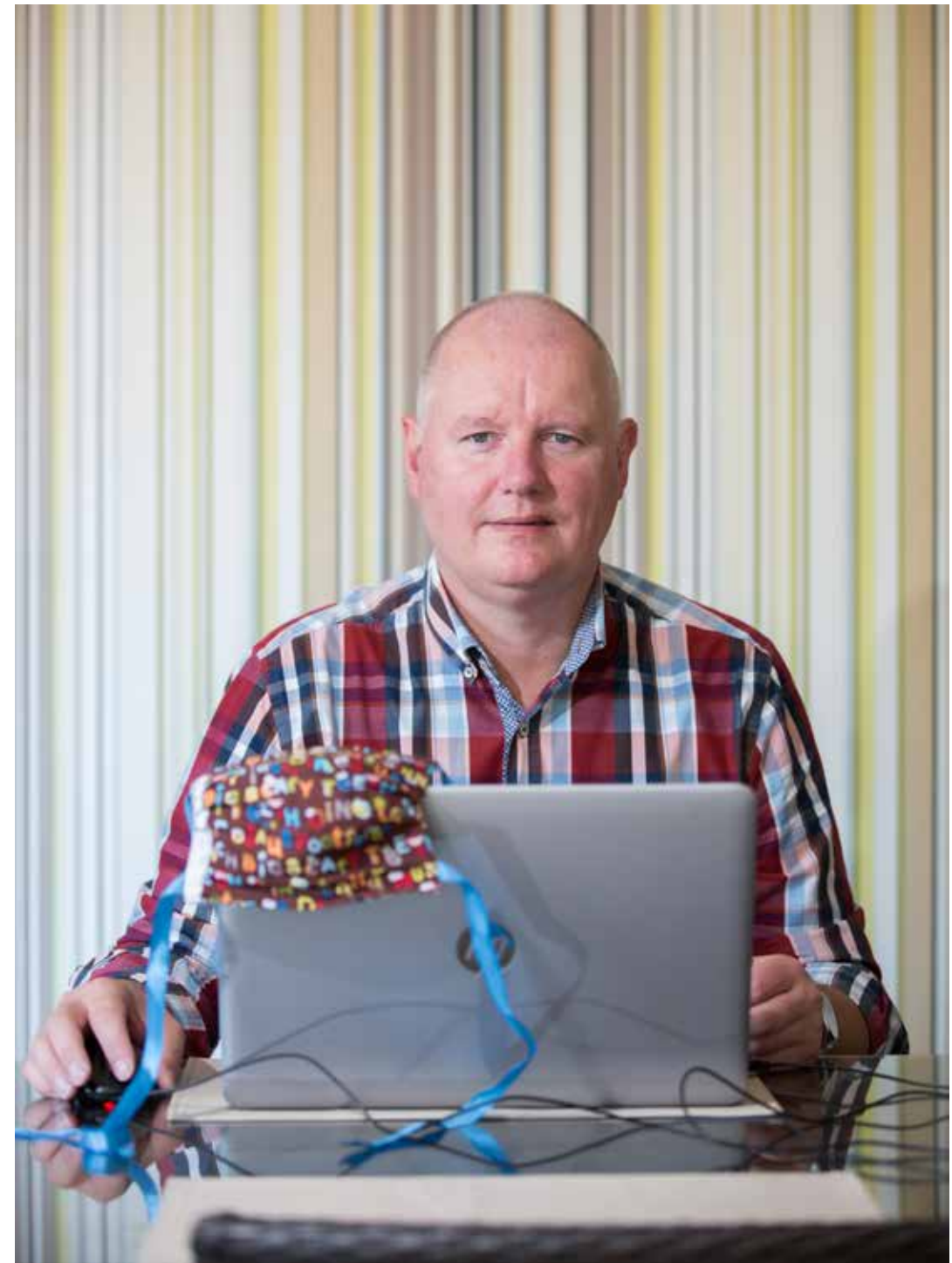
“We voelen dat er gezinnen zijn waar de draagkracht op is. We bellen hen en zeggen: stuur je kind, de school is open! Maar vooral ouders in een sociaal zwakke context hebben zoveel angst van het virus dat ze hun kinderen, ook al gaat het thuis moeilijk, niet durven naar school sturen. Net de mensen die je het meest moet helpen, krijg je het moeilijkst over de streep. Daar zit onze grootste zorg. Een tweede grote zorg die sterk leeft in het team is onderwijs geven. Wij richten ons voor een stuk op zelfredzaamheid. Onze kinderen zitten in een fase waar ze heel veel kunnen leren, maar dat leren ligt nu stil. Wie wel naar school komt, krijgt een bepaald aanbod. Van de kinderen die thuis zitten stellen we ons dagelijks de vraag: hoe gaan we hen weerzien? Wat hebben ze onthouden van de stappen die ze gezet hebben?”

Zelfgemaakte mondkmaskers

“Tot nu toe zijn we nog vrij van besmetting door de contactbubbel die we creëren en de maatregelen die we namen. Een leraar gaf zich spontaan op om mondkmaskers te maken. Van de overheid uit hebben we er nog steeds geen gehad. Soms komt de overheid te laat met informatie. Ik begrijp dat ergens wel, want er moet zoveel opgelost worden, maar het zet ons voor problemen. Zo is de communicatie over het busvervoer in de vakantie, bij ons aangekomen, de vrijdagnamiddag voor de vakantie ... Maar dan is al alles geregeld! Komaan overheid, denk toch ook eens aan het buitengewoon onderwijs!”

De samenhang in ons team heeft ook te maken met een sterk lokaal overlegcomité.

Een leraar gaf zich spontaan op om mondkmaskers te maken. Van de overheid uit hebben we er nog geen gezien.